

знов довелось нам розминутись — запрошеним
страхиттями (а, може, просто тільки птаством).
я довго вигрібав світанок з-під снігів.
пустині розляглись до мене, до кінця землі.

набиті вже кишені сажею.
утратили назавжди
наші очі відблиск моря.
з віття виломився вітер

і розвіяв все, що за
собою ми покинули,
відкривши випадково
оману молока.

Збірка « [Омана Молока](#) ».